

ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ/ΟΥΣΕΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

Αλέξανδρος Βαϊτσος

Αρχιτέκτων, «Deca Architecture»

Έβελυν Γαβρήλου

Αρχιτέκτων, Λέκτορ Π.Θ.

Φοίβη Γιαννίσση

Αρχιτέκτων, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Π.Θ.

Γιώργος Γυπαράκης

Εικαστικός, Επίκουρος Καθηγητής Ε.Μ.Π.

Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος

Εικαστικός, Υποψήφιος Διδάκτορ Π.Θ.

Asli Kiyak

Lecturer, Istanbul Bigli University

Founder & Director / Made in Şişhane

Ζήσης Κοτιώνης

Αρχιτέκτων, Καθηγητής Π.Θ.

Elke Krasny

Professor, Academy of Fine Arts Vienna

Ίρις Λυκουριώτη

Αρχιτέκτων, Επίκουρη Καθηγήτρια Π.Θ., «Αρχιτέκτονες της Φάλαινας»

Εύα Μανιδάκη & Θανάσης Δεμίρης

Αρχιτέκτονες, «Flux Office»

Lydia Matthews

Professor, Parsons The New School for Design, NY

Γιώργος Μητρούλιας

Αρχιτέκτων, Λέκτορ Π.Θ., «AREA» (Architecture Research Athens)

Απόστολος Ντελάκος

Εικαστικός

Mine Onacik

Assistant Professor, Yasar University, Faculty of Art and Design

Έλλη Παγκάλου

Αρχιτέκτων Τοπίου, «H.Pangalou and Associates»

Μαρία Παπαδημητρίου

Εικαστικός, Καθηγήτρια Π.Θ.

Pelin Tan

Associate Professor, Mardin Artuklu University

Γιώργος Τζιρτζιλάκης

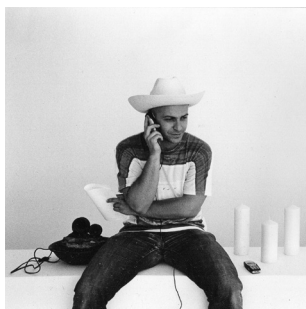
Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Θ.

Steven Feld

Professor, University of New Mexico

Αλέξανδρος Ψυχούλης

Εικαστικός, Καθηγητής Π.Θ.

Αλέξανδρος Βαΐτσος

Αρχιτέκτων

«Deca Architecture»

Ο Αλέξανδρος Βαΐτσος γεννήθηκε το 1971 στη Λίμα. Έχει ζήσει στο Περού, την Αγγλία, την Ελλάδα και τις ΗΠΑ. Σπούδασε στο Harvard University (B.A Visual and Environmental Studies) κι έκανε το μεταπτυχιακό του στο University of California at Berkeley (Masters in Architecture). Δίδαξε αρχιτεκτονικό σχεδιασμό ως επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και το Πανεπιστήμιο Πάτρας καθώς και ως βοηθός καθηγητή στο Berkeley. Ίδρυσε τη decaARCHITECTURE το 2001, μια δημιουργική ομάδα αρχιτεκτόνων με έδρα την Αθήνα.

Η ομάδα decaARCHITECTURE δραστηριοποιείται στο σχεδιασμό, την κατασκευή, την έρευνα και τη διδασκαλία. Τα έργα τους έχουν ένα ευρύ πεδίο θεμάτων και κλίμακες που κυμαίνονται από joysticks σε αστικές προτάσεις και από περιβάλλοντα αναψυχής σε ψηφιακά περιβάλλοντα.

Μια μικρή μειοψηφία των έργων τους κατασκευάζονται από τους deca. Η δομή design+build επιτρέπει στους deca να ασχοληθούν με το σχεδιασμό σε κλίμακα 1:1, για να πειραματιστούν με την τεκτονική με ελεγχόμενο τρόπο. Τα έργα των deca βρίσκονται διάσπαρτα σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη. Ωστόσο, το μεγαλύτερο μέρος της έρευνάς τους επικεντρώνεται στην ιδιαίτερη πατρίδα τους, την Αθήνα. Το 2012 η έρευνα των deca κρυφοκοίταξε στους πιο ιδιωτικούς χώρους του αθηναϊκού αστικού ιστού, τα υπνοδωμάτια. Η έρευνα παρουσιάστηκε στο ελληνικό περίπτερο της Μπιενάλε της Βενετίας το 2012.

Το έργο του decaARCHITECTURE έχει τιμηθεί με διάφορα βραβεία, μεταξύ των οποίων: Piranesi International Award (2009), Emerging Architecture Awards (2004, 2009), The Greek Architecture Awards (2004, 2009), Architectural Review Best House Award (2010), Architizer A+ Award (2014)

Οι deca έχουν δημοσιευθεί σε περιοδικά, βιβλία και σε online δημοσιεύσεις συμπεριλαμβανομένης της παρουσίασης της φιλοσοφίας της ομάδας στο βιβλίο "What's Up, 15 young European Architects" (Lettera Ventidue, 2012) και την παρουσίαση του Aloni house στο "100 Contemporary Houses" (Taschen 2011).

Έβελυν Γαβρήλου

Αρχιτέκτων

Λέκτορ Π.Θ

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976. Αποφοίτησε από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών το 2001. Το 2002, ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές της σπουδές Μ.Δ.Ε. Σχεδιασμός - Χώρος - Πολιτισμός Ε.Μ.Π. ενώ σήμερα εκπονεί τη διδακτορική της διατριβή. Η έρευνα της εστιάζει σε διεπιστημονικές και καλλιτεχνικές προσεγγίσεις της σχέσης σώματος - χώρου και στους τρόπους καταγραφής και σχηματοποίησης της αρχιτεκτονικής πρόθεσης μέσα από διαγραμματικές / αναπαραστατικές διαδικασίες.

Το 2002 υπήρξε εξωτερική συνεργάτης του Τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Ε.Μ.Π. (Προπτυχιακό και Μεταπτυχιακό), ενώ από το 2003 διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Έχει συμμετάσχει σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια και διαγωνισμούς αποσπώντας διακρίσεις.

Αρχιτεκτονικό και καλλιτεχνικό έργο της έχει παρουσιαστεί στις εκθέσεις Τρίτη Ευρωπαϊκή Biennale για το Τοπίο στην Βαρκελώνη (2003), Athens by Art (2004), Biennale Θεσσαλονίκης - Ετεροτοπίες (2007), 6η και 7η Biennale Νέων Ελλήνων Αρχιτεκτόνων κ.α. Έχει επιμεληθεί εκθέσεις και workshops, όπως UN/DRESS CODE: Κατοικήσιμα ρούχα (2008), Architectural TRASH-formations: Doing MoRE with LeSS (2009), Visions|Φλωρεντία (2009), 1η Biennale Αρχιτεκτονικής Θεσσαλονίκης _ Incubator | Architecture and the city in S.E. Europe (2012).

Φοίβη Γιαννίσση

Αρχιτέκτων

Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Π.Θ.

Η Φοίβη Γιαννίσση γεννήθηκε στην Αθήνα το 1964. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Ε.Μ.Π. (1988), και συνέχισε στο Πανεπιστήμιο Lyon II- Lumiere όπου ολοκλήρωσε το διδακτορικό της με θέμα «Ποίηση και διαδρομές στην Αρχαϊκή Ελλάδα» (1994). Είναι αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Έχει εκδώσει τις ποιητικές συλλογές "Αχινοί" (Αθήνα, 1995), "Ραμαζάνι" (Αθήνα 1997), "Θηλιές" (Νεφέλη, 2005) και "Ομηρικά" (Κέδρος, 2009). Μαζί με τον Α.Τzonis συνέγραψαν το βιβλίο "Classical Greek Architecture: The Construction of the Modern", Flammarion, 2004. Το 2010, μαζί με τον Ζήση Κοτιώνη, επιμελήθηκε την ελληνική συμμετοχή στη 12η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, κατασκευάζοντας το έργο με τίτλο "Κιβωτός: Παλαιοί Σπόροι για Νέες Καλλιέργειες". Το 2010 εξέθεσε στο Ε.Μ.Σ.Τ την πολυμεσική ποιητική εγκατάσταση ΤΕΤΤΙΞ.

Γιώργος Γυπαράκης

Εικαστικός

Επίκουρος Καθηγητής Ε.Μ.Π.

Ο Γιώργος Γυπαράκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1962. Σπούδασε γλυπτική στην Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου και γραφιστική στη Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών, Βακαλό. Ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές του σπουδές στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με υποτροφία του ΙΚΥ.

Βασικός θεματικός άξονας της δουλειάς του, η οποία αποτελείται από γλυπτά, εγκαταστάσεις και video, είναι η μελέτη της πλαστικής φόρμας και έκφρασης, ερευνώντας παράλληλα τα αίτια που ορίζουν τα δομικά χαρακτηριστικά των οργανικών στοιχείων, εισάγοντας συχνά τον περιοριστικό παράγοντα, σώμα, επιτρέποντας, έτσι, την σωματική συμμετοχή-εμπλοκή στο έργο.

Έχει πραγματοποιήσει 6 ατομικές εκθέσεις, ενώ έχει συμμετάσχει, μεταξύ άλλων, στην στην XLVI Μπιενάλε Βενετίας, στην Τριενάλε Γλυπτικής, Οσάκα, Ιαπωνία, στην 5η Μπιενάλε Νέων δημιουργών στη Μασσαλία, καθώς και σε περισσότερες από 100 ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει σχεδιάσει σκηνικά και κοστούμια για θεατρικές και μουσικές παραστάσεις ενώ έχει συνεπιμεληθεί εκπαιδευτικές εικαστικές εκθέσεις, εκθέσεις αρχιτεκτονικής και φεστιβάλ. Είναι Επίκουρος καθηγητής στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

www.gyparakis.com

Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος

Εικαστικός

Υποψήφιος Διδάκτορ Π.Θ.

Γεννήθηκε το 1978. Αποφοίτησε με άριστα από το τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών Α.Π.Θ.(1998-2003). Συμμετείχε στο πρόγραμμα Erasmus με υποτροφία του Ι.Κ.Υ στο Universidad de Barcelona, Βαρκελώνη – Ισπανία. (2000-2001). Αποφοίτησε με άριστα από το Μεταπτυχιακό Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ(2004-2006). Αποφοίτησε με άριστα και τιμήθηκε με το Paula Rhodes Memorial Award από το MFA του School of Visual Arts, Νέα Υόρκη-ΗΠΑ με υποτροφίες από τα Ιδρύματα Fulbright, Gerondelis και Αλέξανδρος Ωνάσης (2007-2009). Συμμετείχε στο Skowhegan School of Painting and Sculpture (2009). Είναι Υποψήφιος Διδάκτορας του Τμήματος Αρχιτεκτόνων στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Από το 2001 έχει πραγματοποιήσει 8 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε περισσότερες από 50 διεθνείς ομαδικές εκθέσεις, residencies και project στην Ελλάδα και εξωτερικό. Έχει αποσπάσει επαίνους και αναθέσεις παραγωγής έργων σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, σε Ιδρύματα και Ινστιτούτα όπως το Morton Arboretum στο Lisle Illinois των ΗΠΑ, το Μουσείο Πολιτικής Αεροπορίας στην Αθήνα, την εταιρία Miltech Hellas κ.ά. Έργα του βρίσκονται σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα, Ελβετία, Λονδίνο και ΗΠΑ. Άρθρα, κριτικές και παρουσιάσεις του έργου του έχουν δημοσιευτεί σε δεκάδες ελληνικά, διεθνή και διαδικτυακά μέσα. Το 2013 ήταν resident artist στο Flux Factory στην Νέα Υόρκη και στο το USF residency program στο Μπέργκεν της Νορβηγίας. Το 2013 εκπροσώπησε την Ελλάδα στην 16η Μπιενάλε Νέων Καλλιτεχνών της Ευρώπης και της Μεσογείου με τίτλο "Errors Allowed" στην Ανκόνα της Ιταλίας. Το 2014 συμμετείχε στη Biennale Φωτογραφίας (Photobiennale) του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και Νέα Υόρκη.

Asli Kiyak İngin

Lecturer, Istanbul Bigli University

Founder & Director / Made in Şişhane

After graduating from Mimar Sinan University as an architect, she got a post-graduate diploma from Istanbul Technical University with the thesis named "Developing a method for the analysis of formal and spatial structure of traditional cities. The case: City of Ayvalık".

She is running an alternative/critical architectural and design practice/approach which is a part of urban context that is concerned with social, cultural and economic aspects. She is also active in the city where urban renewal/gentrification developments take place by advocating sustainable and participatory models for the alternative visions. She developed the concept of the Made in Şişhane project and initiative which aims for safeguarding the craft neighbourhood in Istanbul, and has been its coordinator since 2006. This project brought to the agenda the social and activist role of design in the craft neighbourhood. She organizes several actions to search and show the potential of the neighbourhood for the future of design and the city. She is the one of founders of Sulukule Platform and organized 40 Days 40 Nights Sulukule Festival to stop the demolitions and developed participatory practices in Sulukule Romany Neighbourhood. Her publications are Istanbul Para-Doxa and Made in Sishane Book on Istanbul, Small Scale Production and Design. Some of her interviews and articles took place in Handmade Urbanism, İstanbul: Müstesna Kentin İstisna Hali; and Mapping The Invisible, EU-Roma Gypsies. She is a part time instructor at Istanbul Bilgi University Faculty of Architecture, Industrial Design Department and at Istanbul Technical University, Interior Design Department.

<http://www.madeinsishane.net/>

<http://www.informalacademy.net/>

Ζήσης Κοτιώνης

Αρχιτέκτων

Καθηγητής Π.Θ.

Ο Ζήσης Κοτιώνης είναι αρχιτέκτων PhD, εικαστικός καλλιτέχνης και συγγραφέας. Είναι καθηγητής στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Έχει συγγράψει έξι βιβλία θεωρίας της αρχιτεκτονικής και δύο βιβλία αφηγηματικής ποίησης. Αρχιτεκτονικές μελέτες και έργα καθώς και εικαστικές του εγκαταστάσεις και κατασκευές έχουν διακριθεί, δημοσιευτεί και εκτεθεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το 2010 ήταν εθνικός επίτροπος του ελληνικού περιπτέρου στην Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας.

Elke Krasny

Professor, Academy of Fine Arts Vienna

Elke Krasny is a curator, cultural theorist, urban researcher and writer. She is professor at the Academy of Fine Arts Vienna, Austria.

Her theoretical and curatorial work is firmly rooted in socially engaged art and spatial practices, urban epistemology, post-colonial theory, and feminist historiography. In her conceptually driven and research-based curatorial practice she works along the intersections of art, architecture, education, feminism, landscape, spatial politics, and urbanism. She aims to contribute to innovation and debate in these fields through forging experimental post-disciplinary alliances between research, teaching, curating, and writing.

City of Vienna Visiting Professor 2014, Urban culture, public space and ways of life – Everyday life and scientific insights, Interdisciplinary Centre for Urban Culture and Public Space, Vienna University of Technology.

2013 Visiting Professorship at the Academy of Fine Arts Nuernberg, Master Architecture and Urban Research. Elke Krasny taught two seminars, one on Hybridity and Issues of Postcolonialism in Architecture and Public Space and one on Post-Cold-War Urbanism in Berlin. She curated the Berlin-Beirut-Exchange and initiated the collaboration with the Leba-

nese American University. Two public lectures on Urban Curating. Working with the City were part of the Visiting Professorship, one Nuernberg and one in Beirut. Together with the students she realized the exhibition Berlin-Beirut-Exchange for the Annual Exhibition of the Academy of Fine Arts Nuernberg.

Since 2008 Senior Lecturer, Academy of Fine Arts Vienna. She teaches Contemporary Discourse in Architectural Theory (in English) and Cultural Communication and Art and Public Space (in German). She initiated a number of institutional collaborations with public schools, museums such as the Wien Museum or the Generali Foundation, the Gebietsbetreuung Stadterneuerung 16. Bezirk or the Architekturzentrum Wien. The collaborations resulted in public presentations such as walks, parties, or exhibitions.

In 2006 she was Visiting Professor at the University of Bremen. In 2011 she was curator-in-residence at the Hongkong Community Museum Project, in 2012 she was artist-in-residence at the Audain Gallery, Simon Fraser University Vancouver. In 2012 she was Visiting Scholar at the Canadian Centre for Architecture in Montréal. She has edited and authored a number of books on architecture, urbanism, and feminist historiography. Her writing has been published widely in edited volumes, exhibition catalogues and magazines. Exhibitions she curated include The Force is in the Mind. The Making of Architecture at the Architecture Centre Vienna (Architekturzentrum Wien), Penser tout Haut. Faire l'Architecture at the Centre de Design de l'UQAM in Montréal and Dalhousie University in Halifax, Hongkong City Telling, and Mapping the Everyday: Neighborhood Claims for the Future at the Audain Gallery in Vancouver.

In 2012 her exhibition Hands-on Urbanism 1850-2012. The Right to Green was presented at the Architecture Centre Vienna and subsequently invited by David Chipperfield to partake in the Central Pavillion of the Architecture Biennale in Venice in 2012. A travelling version of Hands-On Urbanism was shown with plan in Cologne, the Aarhus Architecture School, the Heinrich Böll Foundation, Ökostadt Bremen, and the Free University of Bolzano. The Museum for Contemporary Art Leipzig GfZK was the hosting institution for the exhibition Hands-On Urbanism. The Right to Green in 2013 and also for a symposium addressing issues of self-organization and spatial justice.

Ίρις Λυκουριώτη

Αρχιτέκτων

Επίκουρη Καθηγήτρια Π.Θ.

«Αρχιτέκτονες της Φάλαινας»

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1970. Είναι Επίκουρη Καθηγήτρια στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας όπου διδάσκει Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό από το 2003. Αποφοίτησε το 1996 από τη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ. Είναι αριστούχος (2001, υποτροφία ΙΚΥ) του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος του ΕΜΠ, Αρχιτεκτονική-Σχεδιασμός του Χώρου: Σχεδιασμός-Χώρος-Πολιτισμός. Τα ακαδημαϊκά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στη μελέτη της συγκρότησης των αρχιτεκτονικών μορφών με κατεύθυνση την κριτική των ιδιωματικών-ατομικών αρχιτεκτονικών προθέσεων ως πράξεις ή αντιδράσεις με ιδεολογικό βάρος ως προς τις κοινωνικές και πολιτικές συγκυρίες.

Εργάζεται και ως ελεύθερη επαγγελματίας από το 1997 ενώ το 2005 έχει σχηματίσει μαζί με τη Λήδα Λυκουριώτη την ομάδα Αρχιτέκτονες της Φάλαινας, ένα γραφείο αρχιτεκτονικής με έδρα στην Αθήνα και τις Βρυξέλλες, το οποίο εκπονεί έρευνα, σχεδιασμό και υλοποίηση αντικειμένων και κτισμάτων.

Με την παρουσία της Φάλαινας μετατοπίζουν το ενδιαφέρον από τον χώρο μηχανή -μια ιδέα που με πάθος υποστηρίχτηκε κατά τον μοντερνισμό και τον ύστερο καπιταλισμό- στον χώρο θηλαστικό, δηλαδή το χώρο που γεννάει σχέσεις μέσα από τη ρουτίνα της καθημερινότητας και την οικονομία.

Η δραστηριότητά τους βασίζεται στη θέση ότι ο σχεδιασμός είναι μια μεταποιητική διαδικασία κατά την οποία μετασχηματίζονται οι πρώτες ύλες, ενώ ενισχύεται η απασχόληση διαφόρων επαγγελματιών. Για το λόγο αυτό υποστηρίζουν τους εξειδικευμένους τεχνίτες και το ελεύθερο επάγγελμα στον τεχνικό κλάδο κατασκευάζοντας εξολοκλήρου τα αντικείμενα και τα κτίσματα που σχεδιάζουν με στόχο να διατηρηθεί η τεχνογνωσία και η

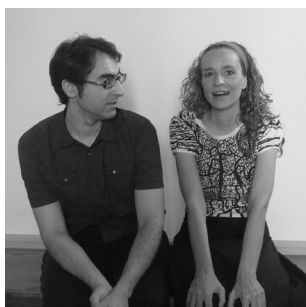
στοιχειώδης κατασκευαστική αυτάρκεια σε τοπικό επίπεδο, στις γειτονιές των πόλεων και στα χωριά της υπαίθρου.

Τόσο η θεωρητική της εργασία όσο και το αρχιτεκτονικό της έργο έχει παρουσιαστεί σε συνέδρια, σε εργαστήρια, σε εκθέσεις και σε διεθνή έντυπα. Έχει συν-επιμεληθεί δύο βιβλία για την επικαιρότητα του έργου του Le Corbusier. Η τρέχουσα έρευνά της ομάδας Αρχιτέκτονες της Φάλαινας, υπό τον τίτλο Σχεδιαστικός Ρεαλισμός εστιάζει στη μελέτη των κοινωνικών και πολιτισμικών πρακτικών που καθορίζουν την κατασκευή και τη συνήθη χρήση των αντικειμένων και του χώρου. Τα νησιά του Αιγαίου είναι το πεδίο επί του οποίου διεξάγεται η έρευνα αυτή.

www.whalearchitects.net

<https://bonpourlorientgrecque.wordpress.com>

facebook

Εύα Μανιδάκη & Θανάσης Δεμίρης
Αρχιτέκτονες
«Flux Office»

Το FLUX office ιδρύθηκε το 2007 από την Εύα Μανιδάκη και τον Θανάση Δεμίρη ως μια συνεργασία έρευνας και πρακτικής στην αρχιτεκτονική το design και τη σκηνογραφία. Τα διαφορετικά πεδία λειτουργούν ως συγκοινωνούντα δοχεία και αλληλοτροφοδοτούνται με πληροφορίες

Μέχρι τώρα έχει συμμετάσχει:

6η Biennale Αρχιτεκτονικής Αθήνας (2010)

Obalme Gallery, Piran - Σλοβενία (2010), υποψήφιοι βραβείου Piranesi

'Made in Greece' στο Πανεπιστήμιο Harvard, Graduate School of Design (2011)

12th Quadrennial Θεάτρου και Χώρου, Πράγα (2011), αποσπώντας το Χρυσό μετάλλιο

'Καλύτερου Έργου Αρχιτεκτονικής Θεάτρου' ως επίσημη Ελληνική συμμετοχή

70ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Βενετίας, "Miss Violence" (2013) - art direction και

σκηνογραφία - επίσημη συμμετοχή διαγωνιστικού τμήματος

14th Biennale Αρχιτεκτονικής Βενετίας (2014), συμμετοχή στο Ελληνικό Περίπτερο

1οι Ευρωπαϊκοί Αγώνες (2015), Baku, Azerbaijan - production design για την

Τελετή Έναρξης.

Lydia Matthews
Professor
Parsons The New School for Design, NY

Lydia Matthews serves as Dean of Academic Programs and Professor at Parsons. Trained as a contemporary art historian at UC Berkeley and the Courtauld Institute, her work addresses how artists, artisans and designers foster democratic debates and intimate community interactions in the public sphere. As a 2001 Spencer Foundation Fellow, Matthews worked with master craftspeople/students at the Kunming Nationalities Institute for Ethnic Minorities Peoples in China's Yunnan Province, which sparked her interest in fostering more robust critical discourses around craft. Since then, she has published widely and lectured internationally on crafts evolving role in contemporary culture, presenting radical models of marketplace emerging at the intersection of design, art and grassroots craft practice. A curator/educational advisor for numerous institutions ranging from small artist-run spaces to artist residencies to major museums, she curates regularly in Tbilisi, Republic of Georgia, including the U.S. contribution to Art Caucasus International (2005); Artisterium International (2008, 2010); One-Stop (temporary interventions along this volatile post-Soviet city's main boulevard, 2007); and Life Beyond Tourism Project (2010), which sought to illuminate the cultural capital inherent in local culture. Commissioned by Open Society Foundation, she will return in 2012 to offer new strategies for strengthening curatorial infrastructures throughout the southern Caucasus. In 2010, she helped launch a Curatorial Design Research Lab at Parsons, whose activities included a collaborative endeavor with the Benaki Museum Pireos Annex in Athens, Greece. Entitled "Against All Odds: Ethics/Aesthetics" (2011), the project examined participatory co-design in response to urgent global and local environmental and social conditions.

Γιώργος Μητρούλιας

Αρχιτέκτων

Λέκτορ Π.Θ.

«AREA» (Architecture Research Athens)

Ο Γιώργος Μητρούλιας (Αθήνα, 1978), σπούδασε αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (1996–2002) και ακολούθως εργάστηκε στο γραφείο Κοκκίνου-Κούρκουλας στην Αθήνα. Ως υπότροφος του ιδρύματος Fullbright έλαβε το δίπλωμα Master of Science Degree in Advanced Architectural Design στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης το 2004, πριν εργαστεί στο αρχιτεκτονικό γραφείο του Steven Holl.

Από το 2006 είναι μέλος του αρχιτεκτονικού γραφείου AREA (www.areaoffice.gr) που μετρά πλήθος βραβείων και διακρίσεων, όπως πρώτο βραβείο στον Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό για 220 κατοικίες στην Καρδιά Θεσσαλονίκης (2007), πρώτο βραβείο (ex aequo) στον πανελλήνιο Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό ΑθήναΧ4, ειδική μνεία στον ευρωπαϊκό διαγωνισμό European 12. Το έργο του γραφείου έχει παρουσιαστεί σε εργαστήρια, διαλέξεις και εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ενώ το 2012 συμμετείχε με την εγκατάσταση “Athens Charting” στο ελληνικό περίπτερο της Biennale στη Βενετία.

Από το 2007 διδάσκει Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και το 2013 ήταν επισκέπτης καθηγητής στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Απόστολος Ντελάκος

Εικαστικός

Γεννήθηκε το 1973. Σπούδασε στην Σχολή Gerrit Rietveld Academie του Άμστερνταμ στο τμήμα Visual Arts, 2006. Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Sandberg Institute, τμήμα Autonomous Design & Applied Arts από όπου αποφοίτησε το 2010.

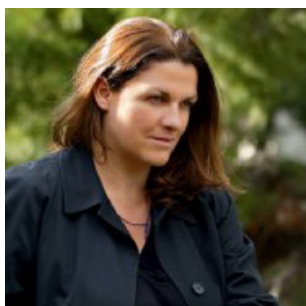
Έχει πραγματοποιήσει 2 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε περισσότερες από 34 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και εξωτερικό (Άμστερνταμ, Ρότερνταμ, Βερολίνο, Παρίσι, Κωνσταντινούπολη, Ξούτζου Κίνα, Αθήνα κ.α.).

Έχει αποσπάσει το βραβείο “Edith van der Aa”: βραβείο καλύτερης αποφοίτησης από τη Gerrit Rietveld Academie το 2006 και το “Βραβείο DMY”: βραβείο καλύτερης ομαδικής παρουσίασης design project στο DMY-Festival του Βερολίνου το 2009. Η βράβευση από το DMY συνοδεύτηκε από έκθεση την ίδια χρονιά στο Bauhaus Archiv Museum του Βερολίνου.

Επαγγελματική δραστηριότητα: Εργάζεται ως εικαστικός και ως εκπαιδευτικός (εικαστική αγωγή) στο Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών της κοινωφελούς επιχείρησης του Δήμου Βόλου.

Ζει και εργάζεται στον Βόλο.

www.apostolos-ntelakos.com

Έλλη Παγκάλου

Αρχιτέκτων Τοπίου

«H.Pangalos and Associates»

Η Έλλη Παγκάλου είναι αρχιτέκτων τοπίου. Έχει σπουδάσει Γραφιστική και Αρχιτεκτονική Τοπίου (Master of Landscape Architecture, University of Edinburgh, 1996) και είναι ιδρυτικό μέλος του γραφείου αρχιτεκτονικής τοπίου elandscape-E. Παγκάλου & Συνεργάτες (2004). Έχει συμμετάσχει με ανακοινώσεις σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια, και έχει δώσει διαλέξεις σε πανεπιστήμια της Ευρώπης. Είναι μέλος του Βρετανικού Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Τοπίου. Η βιωσιμότητα και η εξέλιξη του τοπίου, αποτελούν βασικούς άξονες σχεδιασμού, με έμφαση στην πολιτισμική διάσταση και στη βιωματική εμπειρία. Έχει εκπονήσει μελέτες διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου σε έργα μικρής και μεγάλης κλίμακας, και έχει συμμετάσχει σε διεθνείς αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς όπου τιμήθηκε με βραβεύσεις και διακρίσεις.

Επιλεγμένα έργα:

Κέντρο Πολιτισμού «Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος» (Αθήνα, 2009-σε εξέλιξη)

Ανάπλαση Φαληρικού Όρμου (Αθήνα, 2010-2012)

Πλατεία Ελευθερίας (Θεσσαλονίκη, 2013)

Αρχιτεκτονικός Διαγωνισμός_3ο Βραβείο (Δήμος Θεσσαλονίκης, 2013)

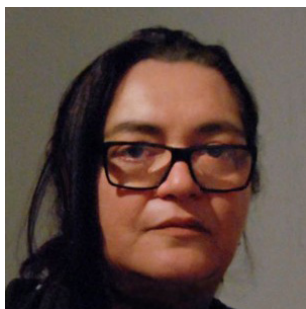
Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης (Αθήνα, 2013-σε εξέλιξη)

Κτίριο Γραφείων στην Παιανία (Αθήνα, 2012) LEED Gold Certification

Συγκρότημα Κατοικιών ONE ATHENS (Αθήνα, 2009-σε εξέλιξη)

Tatoi Club (Τατόι, 2011-2012)

Ανάπλαση Πλατείας Χρυσοστόμου Σμύρνης (Αθήνα, 2009)

Μαρία Παπαδημητρίου

Εικαστικός
Καθηγήτρια Π.Θ.

Η Μαρία Παπαδημητρίου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Σπούδασε στο Παρίσι στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών ENESBA 1981-1986.

Είναι γνωστή ως καλλιτέχνης για την ικανότητά της να ενεργοποιεί συνεργασίες και συλλογικές δραστηριότητες που συνδέουν άμεσα την τέχνη με την κοινωνία. Το έργο της είναι διαδραστικό ποικιλόμορφο με κοινωνικοπολιτικές αναφορές και κύριο άξονα τον τόπο και τον άνθρωπο. Το 1998 ίδρυσε το Προσωρινό Αυτόνομο Μουσείο για Όλους "Temporary Autonomous Museum for All" (T.A.M.A.)

Είναι Ιδρυτικό μέλος της μη κερδοσκοπικής οργάνωσης Thrace Center of Visual Arts και της Εταιρείας για τον Πολιτισμό ΖΕΟΝ

Το 2003 της απονεμήθηκε το βραβείο ΔΕΣΤΕ για τη Σύγχρονη Ελληνική Τέχνη.

Έχει εκθέσει μεταξύ άλλων :

1st Biennial, Τίρανα, (2001), Sao Paulo Biennial, Βραζιλία (2002), Neue Galerie, Γκρατς, (2002). Manifesta04, Φρανκφούρτη (2003). Kunsthalle Fridericianum, Κάσσελ (2003). Museo Reina Sofia, Μαδρίτη(2004). Olivetti Foundation, Ρώμη (2004). MM Projects Rincon, Πουέρτο Ρίκο (2004). Riflemaker Gallery, Λονδίνο (2005). Pavillion of Contemporary Art, Μιλάνο (2006). EPO Μόναχο (2006). Bâtiment d'Art Contemporain, Γενεύη (2007). Centro Galego de Arte Contemporánea, Santiago de Compostela, Ισπανία (2007). 1st Bienal de Arquitectura Arte Paisaje de Canarias Λανζαρότε (2006-7). 1st Thessaloniki Biennale of Contemporary Art (2007). Kunsthau, Γκρατς, (2007). Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Θεσσαλονίκη (2007). 7th Gwangju Biennale, Gwangju, Κορέα (2007). Casa del Lago, Πόλη του Μεξικού(2008), Γκαλερύ Ζήνα Αθανασιάδου Θεσσαλονίκη, (2008). J. 10th Lyon Biennial, Λυών (2009). Center of Contemporary Art Σέτε, Γαλλία, (2009). Kunstraum Lakeside, Klangerfurd, Αυστρία (2009). The Haifa Mediterranean Biennale, Ισραήλ (2010). Royal Academy of Arts, Λονδίνο (2010-11), Louisiana Museum of Modern Art, Δανία (2011) Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο, Αθήνα (2011) Musee d Art Contemporain de Marseille, Γαλλία (2012), SESC Pineiros, Sao Paulo, Βραζιλία (2012) Maribor 2012 European Capital of Culture, Σλοβενία, Palais de Tokyo, Παρίσι, Γαλλία (2012)(2012-2013) SOUZY TROS, Αθήνα (2012 – 2013)

Λόης Παπαδόπουλος

Αρχιτέκτων
Καθηγητής Π.Θ.

Λόης Παπαδόπουλος (Θεσσαλονίκη, 1949), Αρχιτέκτων ΑΠΘ (1973), MSc.University College of the University of London (1975), καθηγητής Αρχιτεκτονικής από το 1979 έως το 2008 στο ΑΠΘ και από το 2008 στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Έχει δώσει διαλέξεις ή έχει διδάξει ως επισκέπτης καθηγητής σε Σχολές Αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα και εκτός Ελλάδος. Έχει συμμετάσχει στη μελέτη δημόσιων κτιρίων (Επέκταση Μουσείου Καβάλας, Μουσείο Σιδηροδρόμων Καλαμάτας, Β' Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης, Μουσείο Μέρμηνας Ποντίων Κυριών στη Θεσσαλονίκη κα) και ιδιωτικών έργων, έχει αποσπασεί διακρίσεις σε Πανελλήνιους και Διεθνείς Αρχιτεκτονικούς Διαγωνισμούς και ακόμη έχει επιμεληθεί την αρχιτεκτονική εγκατάσταση σύνθετων εκθεσιακών / θεατρικών / μουσικών γεγονότων και performances , μεταξύ άλλων: Αναδρομική Έκθεση έργων του Arata Isozaki, «Περιμένοντας το Γκοντό» σε σκηνοθ. Μίνω Βολανάκη, «Δημόσιο Μάθημα» του B. Wilson, Έκθεση «Οκτάνα» του ΕΚΕΒΙ για τον Ανδρέα Εμπειρικό, 2002, Ελληνική συμμετοχή στη Quadrennale Θεατρικής Αρχιτεκτονικής της Πράγας, 2003. Επίτροπος της ελληνικής συμμετοχής στη Biennale Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, 2006 κα). Μόνος ή σε συνεργασία έχει εκδώσει βιβλία αρχιτεκτονικής (« Μετασχηματισμοί του Αστικού τοπίου», Λιβάνης, 2000, «Το Αιγαίο: μια διάσπαρτη πόλη», ΥΠΠΟ –futura, 2006, «Ο Αρχιτέκτονας Δημήτρης Φατούρος», Δομές, 2009 κα) και έχει γράψει άρθρα αρχιτεκτονικής θεωρίας και κριτικής σε συλλογικούς τόμους και σε ελληνικά και διεθνή περιοδικά.

Νίκος Πατσαβός

Αρχιτέκτων

Υποψήφιος Διδάκτορ Π.Θ.

«Ctrl_Space Lab»

Ο Νίκος Πατσαβός (Αθήνα, 1977) διδάσκει αρχιτεκτονική θεωρία στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας από το 2011. Από το 2003, έχει επίσης εργαστεί στο Πολυτεχνείο Κρήτης, το Πανεπιστήμιο Λευκωσίας, το Πανεπιστήμιο Frederick και την ΑΑ. Έχει δραστηριοποιηθεί ως αρχιτέκτονας στην Αθήνα και το Λονδίνο, ενώ, ως ερευνητής, έχει συνεργαστεί με το ΕΜΠ, το Πολυτεχνείο Κρήτης και άλλους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Από το 2012 είναι υποψήφιος διδάκτορας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ενώ σπούδασε Αρχιτεκτονική στο ΑΠΘ, την ΑΑ και τη Βρετανική Ακαδημία της Ρώμης, ως υπότροφος του ΙΚΥ, του Ιδρύματος Α.Σ. Ωνάση και της Βρετανικής Ακαδημίας. Έχει δώσει διαλέξεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό και διδάξει σε σεμινάρια στην Αθήνα, τα Χανιά, το Βόλο και το Λονδίνο. Στις δημοσιεύσεις του περιλαμβάνονται ο συλλογικός τόμος "ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ/SURFACE: Digital Materiality and the New Relation Between Depth and Surface" (συνεπιμέλεια με το Γιάννη Ζαβολέα) και η αρθρογραφία του στην ηλεκτρονική επιθεώρηση CY-ARCH. Το αρχιτεκτονικό και εικαστικό του έργο έχει εκτεθεί και διακριθεί στην Ελλάδα, τη Γερμανία και την Τουρκία. Είναι συνιδρυτής και διαχειριστής της συνεργατικής αρχιτεκτονικής πλατφόρμας Ctrl_Space Lab (από το 2012). Στόχος είναι η δυναμική συνέργεια νέων αρχιτεκτόνων και designers στην προώθηση της έρευνας προς μια νέα συνθήκη για την αρχιτεκτονική και τον πολιτισμό της πόλης.
<http://controlspacelab.blogspot.gr/>

Pelin Tan

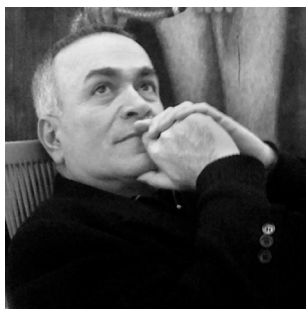
Associate Professor

Mardin Artuklu University

Pelin Tan is involved in research-based artistic and architectural projects that focus on urban conflict&territorial politics, gift economy, the condition of labor and mixed methods in research. Trained in Sociology, Tan completed her MA thesis 'Globalization and Contemporary Art after 1990' at Art History, Istanbul Technical University (2003) and PhD thesis on the concept of 'locality' in socially engaged art practices at ITU (2010) that she partly has preceded at Berlin Humboldt Univ. Art History Dept. (DAAD, 2006-2007). Tan lectured at Art History-TU, MA in Architecture and Urban Studies (adbk – Nürenberg). Between 2011-2013 Tan worked as Asst.Prof. at New Media, KHAS, Istanbul. Currently, she works at the Architecture Faculty, Artuklu University, Mardin.

She edited Güncel Sanatta Kamusal Alan Tartışmaları (Public Space Discussions in Contemporary Art, İst. Bilgi Univ. Yay., 2007); with A.Çavdar Istanbul'un Neoliberal Kentsel Dönüşümü (Neoliberal Urban Transformation of Istanbul, Hayy Pub. 2011) and has publications including: Becoming Istanbul, An Encyclopedia (2008); When Things Cast No Shadow (5th Berlin Biennale, 2008); Megastructure Reloaded (2008); Contemporary Art In Turkey: 1986–2006 (2007) and With/Without Spatial Politics In The Middle East (2007), Recht-auf-Stadt (2011). Editor of Muhtelif (Istanbul); Advisory editor ArtMargin contemporary art magazine MIT and NOON – Journal of Contemporary Art and Visual Culture of Gwangju Biennial Foundation. Collaborative writer of Domus (Milan); Pipeline contemporary art magazine (HongKong); Express (Istanbul), Arch+ Istanbul Issue (2009).

Tan was a research/curatorial resident at IASPI (Sweden), GeoAir (Georgia). Guest curator at Witte de With / TENT for TRACER (2003 – 2004), and curated Knut Asdam solo show at DEPO (Istanbul), Energy Room – an archive of public art, at santralistanbul, Radical Aesthetics screening/discussion at DEPO with O.Özengi, Innocent Act, StudyoKAHEM – an architectural research at 10th Istanbul Biennial. Tan is involved in research projects: "Institutions by Artists", Vancouver (with Anton Vidokle, 2010-2012), "Precarious Labor in Contemporary Art", Istanbul (with Önder Özengi, 2011-2013) and Artistic Research in Asia. Tan is The Japan Foundation Research Fellow (2012, Osaka City University Urban Research Plaza).

Γιώργος Τζιρτζιλάκης
Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Θ.

Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 18 09 1955. Από το 2001 δίδαξε με σύμβαση εργασίας 407/1980 στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, όπου το 2005 εξελέγη επίκουρος καθηγητής.

Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο της Ρώμης, απ' όπου αποφοίτησε το 1983. Στην ίδια πόλη παρακολούθησε μεταπτυχιακό σεμινάριο εξειδίκευσης πάνω στον "Bernini και τον κόσμο του μπαρόκ", που οργάνωσαν τα Υπουργεία Παιδείας, Πολιτισμού και Εξωτερικών, το Πανεπιστήμιο, ο Δήμος της Ρώμης και η Accademia Nazionale dei Lincei, υπό τη διεύθυνση του τον Giulio Carlo Argan.

Συνεκδότης και μέλος της Επιτροπής Διεύθυνσης του περιοδικού Αρχιτεκτονικής, Τέχνης και Design Τεύχος (1989-1993) και Αρχισυντάκτης του The Art Magazine και The Art Magazine Net (1993-1997). Σύμβουλος Ειδικών Θεμάτων της περιοδικής έκδοσης για τις τέχνες και τον πολιτισμό HighLights (από το 2002) και μέλος της συντακτικής ομάδας της εβδομαδιαίας εφημερίδας πόλης AthensVoice (από το 2003). Από το 1999 είναι τακτικός συνεργάτης και αρθρογράφος της εφημερίδας ΤΑ ΝΕΑ

Επιμελητής της Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος για το Βιομηχανικό Σχέδιο και τον Εξοπλισμό Χώρων και μέλος της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Εικαστικών Τεχνών και της Ειδικής Επιτροπής για Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης των Αθηνών του ΥΠΠΟ (1994-1995). Μέλος της Επιτροπής Αξιολόγησης Χειροτεχνικών Προϊόντων του ΕΟΜΜΕΧ (από το 2003).

Μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής της 11ης Biennale Νέων Δημιουργών της Ευρώπης και της Μεσογείου και του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού (από τον Φεβρουάριο του 2010).

Σύμβουλος του διεθνούς ανεξάρτητου καλλιτεχνικού οργανισμού "Art for the World" (Γενεύη, από το 1999) και του διεθνούς πολιτιστικού εργαστηρίου aMAZE (Μόντενα-Μιλάνο, από 2004).

Καλλιτεχνικός σύμβουλος του Ιδρύματος για τη σύγχρονη τέχνη ΔΕΣΤΕ. Επιμελήθηκε εκθέσεις αρχιτεκτονικής και βιομηχανικού σχεδίου (1988, 1990, 1992), υπήρξε συνεπιμελητής της ελληνικής συμμετοχής στην 5η Biennale Αρχιτεκτονικής στη Βενετία (1991), της έκθεσης "Μεταμορφώσεις του Μοντέρνου" στην Εθνική Πινακοθήκη (1992) της "Objecthood 00: Νέες Αντιλήψεις για το Αντικείμενο" στην Αθήνα (1999) και στο Ρέθυμνο (1999) και της "The Overexcited body: Sport in Contemporary Society" (Μιλάνο και Σάο Πάολο 2001). Καλλιτεχνικός σύμβουλος της έκθεσης "Greek Realities" στο Βερολίνο (1996) και στην Odense (1997). Επιμελήθηκε το site specific project "Gridlock" του Χρήστου Γιαννάκου, την αναδρομική έκθεση του Νίκου Κεσσανλή στη Θεσσαλονίκη (1997), τα "Πρόσωπα. Εκδοχές της ανθρώπινης μορφής" στο Ρέθυμνο (1998), «Άρης Κωνσταντινίδης: Φωτογραφίες και Σχέδια», Ρέθυμνο (2000) και την έκθεση "Π+Π=Δ: Νέα Τέχνη από τη δεκαετία του '70" στο Ίδρυμα ΔΕΣΤΕ, Αθήνα (1999). Αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Διεθνούς Έκθεσης Σύγχρονης Τέχνης "Outlook" Αθήνα, Πολιτιστική Ολυμπιάδα 2001-2004.

Επίτροπος και επιμελητής της ελληνικής συμμετοχής στην 52η Διεθνή Έκθεση Σύγχρονης Τέχνης Biennale της Βενετίας (2007).

Από το 2005 επιμελείται μια σειρά ντοκιμαντέρ για την Μοντέρνα Αρχιτεκτονική στην Ελλάδα στην ελληνική τηλεόραση (ΕΤ 1).

Εισηγητής σε επιστημονικά συνέδρια, κύκλους σεμιναρίων, διαλέξεων, εργαστηρίων και ειδικών μαθημάτων. Επιμελήθηκε μονογραφίες, ειδικά αφιερώματα και δημοσίευσε άρθρα σε περιοδικά, βιβλία, καταλόγους εκθέσεων και συλλογικούς τόμους στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Steven Feld

Professor, University of New Mexico

Steven Feld is an anthropologist, filmmaker, sound artist/performer, and Distinguished Professor of Anthropology Emeritus at the University of New Mexico. After studies in music, film, and photography, he received the Ph.D in Anthropological Linguistics at Indiana University in 1979. From 1976 he began a research project in the Bosavi rainforest of Papua New Guinea. Results include the monograph *Sound and Sentiment* (republished 2012 in a 3rd and 30th anniversary edition), a Bosavi-English-Tok Pisin Dictionary, and essays, some published in his co-edited books *Music Grooves* and *Senses of Place*. From this work he also produced audio projects including *Voices of the Rainforest*. Key theoretical themes developed in this work are the anthropology of sound and voice; acoustemology, particularly regarding eco-cosmology as relational ontology; emotive sensuality; and experimental, dialogic writing, recording, and filmmaking. Work after 2000 has concentrated on related themes in the study of bells in Europe, Japan, Ghana, and Togo, published in CDs, DVDs, and books like *The Time of Bells*, *Skyros Carnival*, and *Santi, Animal, e Suoni*. His most recent project concerns jazz in West Africa, published in the ten CD, four DVD, and book set *Jazz Cosmopolitanism in Accra*. Feld's work has been supported and honored by MacArthur and Guggenheim fellowships as well as book and film prizes.

Αλέξανδρος Ψυχούλης

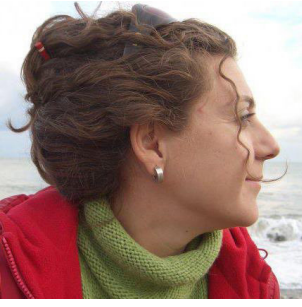
Εικαστικός

Καθηγητής Π.Θ.

Ο Αλέξανδρος Ψυχούλης γεννήθηκε στο Βόλο το 1966 και σπούδασε ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Τα πρώτα του έργα είναι αλληλεπιδραστικές εγκαταστάσεις οι οποίες ενεργοποιούνται από τον θεατή και διερευνούν το υποσυνείδητό του, αποκωδικοποιώντας σε εικόνες ή ήχους τους φόβους του, τις επιθυμίες του ή τις αναμνήσεις του. Η διερεύνηση του τοπίου της ψηφιακής πραγματικότητας αποτελεί και σήμερα κεντρικό άξονα της δουλειάς του η οποία αποτελείται από εγκαταστάσεις στο χώρο, animation, και ζωγραφική. Το 1997 του απονέμεται το βραβείο Benesse για το έργο του *Black Box* με το οποίο συμμετέχει στην 47η Biennale της Βενετίας.

Έχει πραγματοποιήσει 22 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε περισσότερες από 90 ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Mine Ovacik

*Assistant Professor
Yasar University
Faculty of Art and Design*

She went to USA for postgraduate education with YOK scholarship (1993). She started to her professional life in industrial design as an intern in Design and R&D department of Eastman Kodak Company and later on worked as a researcher-designer in the project named as "Intercultural Design" in Rochester (NY) (1994-1996). During her PhD, she study worked as research assistant in the Department of Industrial Design at Mimar Sinan University, In Istanbul. Meantime, she established a design office within the Cadro Company and worked on interior, furniture, stand, and lighting design projects (1997–2002). After she completed her PhD study, she gave courses in architecture and jewelry design departments. Then, she worked as a Vice Dean and head of the Department of Industrial Design in the Faculty of Architecture at Mersin University. She focused on "agriculture and industrial design" for her research and completed a number of university-industry collaboration projects in Mersin (2002-2007). She designed and applied caterpillar, İznik chine, patten, lighting and jewelry designs. Her works have been exhibited in Turkey and abroad. Design of the cabin interior, 'Beko Loader 885', (2002) and the caterpillar, 'Beko Loader 880', (2002) that she designed for Cukurova Holding, Çumitaş, are the mass-produced and exported designs (2007). She worked as a full-time academic staff in the Department of Industrial Design at Izmir University of Economics, in Izmir, (2007-2011). She received a post-doctorate scholarship from Turkish Cultural Foundation in 2010 and conducted a research and design projects on pattens. She worked as a freelance designer and researcher in 2011-2012. Since 2012, she has been the Head of the Department of Industrial Design in the Faculty of Art and Design at Yasar University. She continues her research and design studies on local culture and objects, traditional wooden toys, pattens, user-centered design and ecological design.